

ຄວາມຮູ້ພູມປັນຍາທ້ອງຖິ່ນ

ຂາ

(ສະບັດທົດລອງ)

ຊຽນໂດຍ: ທ່ານ ເຈືອງ

ຂໍ້ມູນຈາກ: ບ້ານປາກມີ້ ເມືອງ ຊະນະຄາມ ແຂວງວຽງຈັນ

ປີ 2006

ປຶ້ມຄວາມຮູ້ພູມປັນຍາທ້ອງຖິ່ນ

ຂາ

ແຕ້ມໂດຍ: ທ້າວ ສິດອາພອນ ດວງປະສິດ

ຮີບໂຮມ ແລະຈັດພິມໜ້າໂດຍ: ສິດອາພອນ ດວງປະສິດ

ຜູ້ຮຽບຮຽງ: ອ.ຈ. ໂພໄຊ ຈັນທະວົງສາ

ອ.ຈ. ລ້ງ ແສງດາລາ

ເຈົ້າຂອງ: ຫ້ອງການສຶກສາເມືອງຊະນະຄາມ ແຂວງວຽງຈັນ

ຈັນ ແລະສູນອົບຮົມຮ່ວມພັດທະນາ

ຄຳນຳ

ປຶ້ມພູມປັນຍາທ້ອງຖິ່ນທົ່ວນີ້ໄດ້ມາຈາກການຂຽນຂອງຊາວບ້ານ ແລະອາສາສະໝັກຊຶ່ງໄດ້ຮຽບຮຽງໃນເບື້ອງຕົ້ນຈາກຄະນະອຳນວຍ ການສູນອົບຮົມຮ່ວມພັດທະນາ ແລະສຶກສາແຂວງວຽງຈັນ.

ປຶ້ມທົ່ວນ້ອຍທົ່ວນີ້ໄດ້ບັນຈຸເອົາເນື້ອໃນທີ່ເວົ້າເຖິງທົ່ວຂໍ້ໃດນຶ່ງໂດຍ ມີຫຼາຍກິດຈະກຳທີ່ຈະເປັນການທົດລອງເອົາຄວາມຮູ້ທ້ອງຖິ່ນເຂົ້ານຳ ພາ ແລະສິດສອນນັກຮຽນຊັ້ນປະຖົມໂດຍເອົາບົດທີ່ງ່າຍສອນຊັ້ນ ບໍ່ 1 ບໍ່ 2 ແລະບົດທີ່ຍາກກໍເອົາສອນຊັ້ນໃຫຍ່ຂຶ້ນໄປ.

ຄະນະຈັດທຳຄິດວ່າປຶ້ມທົ່ວນີ້ຄົງເປັນບ່ອນອົງອັນໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ຄູອາ ຈານກໍຄືອາສາສະໝັກທີ່ຈະໄປສອນເດັກປະຖົມບໍ່ຫຼາຍກໍໜ້ອຍ.

ຄະນະຈັດທຳຄິດວ່າຍັງມີຫຼາຍເນື້ອໃນທີ່ຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍ ແລະຂາດ ໄປຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບການຕິດຊົມຈາກທຸກທ່ານພວກເຮົາພ້ອມທີ່ຈະປັບ ປຸງຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ຄະນະຈັດທຳ

ສາລະໜ້າຮູ້

ຂາແມ່ນອຸປະກອນການຫາປາຊະນິດໜຶ່ງທີ່ຢູ່ຍ່າຕາຍາຍເພີ່ນໄດ້ນຳມາຫາປາຢູ່ຕາມລຳນ້ຳຫ້ວຍຮ່ອງຄອງບຶງເພື່ອລ້ຽງຊີບ ເມື່ອເຫັນວ່າການຫາປາໂດຍການໃຊ້ປະເພດຂາໄດ້ປາຫຼາຍ ແລະປະຫຍັດຕົ້ນທຶນຈຶ່ງໄດ້ຫັນປ່ຽນມາໃຊ້ຂານີ້ເປັນເຄື່ອງມືໃນການໃຊ້ຫາປາ ແລະຊາວບ້ານບ້ານປາກມີກໍໄດ້ໃຊ້ຂາຫາປາຕາມແມ່ນ້ຳຂອງ.

ຫຼັກການວິທະຍາສາດ

ການທີ່ເຮົາເລືອກເອົາໄມ້ໄຜ່,ໄມ້ຊາງກໍຍ້ອນວ່າໄມ້ສອງປະເພດນີ້ມີຄວາມໜຽວເວລາເຮົາສານ ຫຼື ທົບເຂົ້າຫາກັນມັນກໍບໍ່ມັກຫັກ.

ອຸປະກອນ

1. ໄມ້ຊາງ,ໄມ້ໄຜ່ ຫຼື ໄມ້ເຮັຍ

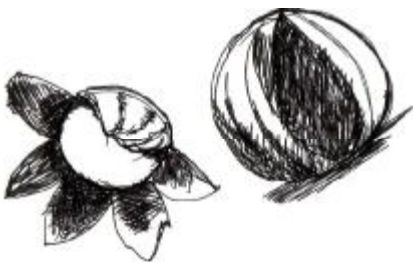
2. ເຊືອກ

3. ໄມ້ຈິງ (ສຳລັບເຮັດຄານ)

4. ກາບໝາກພ້າວ

ຂັ້ນຕອນການກະກຽມ

- ຈັກຕອກສານ ແລະຕອກຊັງຕາມຄວາມຕ້ອງການ
- ຊອກໄມ້ຈິງຂະໜາດຊໍາກົ່ວແນນ ຫຼື ຂຶ້ນກັບຂະໜາດຂອງຂາວ່າໃຫຍ່ ຫຼື ນ້ອຍຊໍາໃດ

ຂັ້ນຕອນສານ

ກໍ່ທາງປາກກ້ວໃສ່ໄມ້ຄານຂາໃຫ້ໄດ້ປະມານ 40 ຊັງຕີແມັດແລ້ວ ຫຸບກົ້ນຈົ່ງໄວ້ເປັນຮູແລ້ວເອົາກາບພ້າບມາອັດໄວ້, ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ສານອ້ອມຂຶ້ນຈົນສຸດໄມ້ຊັງ ຫຼື ຂຶ້ນກັບຄວາມຕ້ອງການ ສານທາງກົ້ນແມ່ນໃຫ້ສານຖີ່ແຕ່ສ່ວນທາງເທິງແມ່ນໃຫ້ສານຫ່າງກວ່າສຸດທ້າຍແມ່ນໃຫ້ມ້ວນຂອບ

ວິທີໃສ່

ເອົາກ່າງໄມ້(ເຮົາ)ຢັດໃສ່ທາງໃນແຕ່ບໍ່ໃຫ້ກ່າງໄມ້ແຈບຫຼາຍເພາະວ່າປາຈະບໍ່ເຂົ້າ(ເຮັດໂຄ່ງໄວ້)ເອົາເຊືອກ ຫຼື ຫວາຍມັດໃສ່ໄມ້ຄານ (ບ່ອນເຄິ່ງກາງຄານ)ເພື່ອເອົາໄວ້ດຶງລົງໃສ່ນ້ຳ ແລະດຶງຂຶ້ນບົກເວລາຢາມ. ບ່ອນໃສ່ແມ່ນບ່ອນນ້ຳທຸ່ນ,ນ້ຳເວີນ ເອົາຫຼັກສັກລັດເຊືອກນັ້ນໄວ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຂາໄຫຼນ້ຳ,ແຕ່ເວລາຢາມຕ້ອງຖອດຫຼັກອອກແລ້ວລາກຂຶ້ນໄວ້ປາອອກບໍ່ທັນຈະຂັງຢູ່ໃນນັ້ນ.

ກາບ: ຂາ

ຂາຢູ່ນ້ຳ	ບໍ່ແມ່ນຂາຄົນ
ມີມາດົນ	ສານດ້ວຍໄມ້ໄຜ່
ຫ່ວຍນ້ອຍໃຫຍ່	ງານັ້ນບໍ່ມີ
ພື້ນສານຖີ່	ປາກຫວາປ່າງສ່າງ
ເອົາໄມ້ກ່າງ	ຍັດໃສ່ທາງໃນ
ລາກລົງໄປ	ແຊ່ໄວ້ໃນນ້ຳ
ຢາມເຊົ້າຄ່ຳ	ດຶງຂຶ້ນໄວໆ
ປານ້ອຍໃຫຍ່	ບໍ່ຮູ້ທາງອອກ
ມັນຈົນກອກ	ບໍ່ຮູ້ທາງໄປ
ຈົກເອົາໄດ້	ຍັດຂ້ອງທັນທີ
ເຫຍື່ອບໍ່ມີ	ກຸ້ງປາຫລັ່ງເຂົ້າ
ນີ້ເພິ່ນເວົ້າ	ວ່າເສືອນອນກິນ

ເຊິ່ງ: ຂາ

ມາພວກເຮົາມາ	ເວົ້າເລື່ອງຫາປາ
ມາເວົ້າເລື່ອງຂາ	ສານດ້ວຍໄມ້ໄຜ່
ງານັ້ນບໍ່ໃສ່	ກິນທຸບປາກເຫວີ
ຈີ່ເອົາໄວ້ເດີ	ຂາບໍ່ມີຂົນ
ມີມາແຕ່ດົນ	ໃສ່ແຕ່ກ່າງໄມ້
ເຫຍື່ອນັ້ນບໍ່ໃສ່	ແຊ່ໄວ້ນ້ຳເວີນ
ມັນງ່າຍເຫລືອເກີນ	ຮອດຍາມຢາມໂລດ
ຢາມເອົາມັນໂລດ	ທັງເຊົ້າແລະແລງ

ໂຮ....ຮິວ.....

ເພງ: ຂາ

ໄມ້ໄຜ່ບ້ານ	ຈັກຕອກຍາວໆ
ເຮົາສານຈັດເຂົ້າ	ກິນຖືເທິງທ່າໆ
ບໍ່ໃຫ້ມີໆ	ປາກຫວາປ່າໆສ່າໆ
ແລ້ວເອົາໄມ້ກ່າໆ	ຍັດໃສ່ເຕັມໃນ
ເຮົາລາກລົງໄປ	ແຊ່ໄວ້ໃນນ້ຳ
ມີປາຫຼາຍຊ່າ	ຊົນຢູ່ທາງໃນ
ເຊົ້າແລງຢາມ	ລາກຂຶ້ນໄວໆ
ມີປານ້ອຍໃຫຍ່	ດື່ມຢູ່ໃນກອງກັນ (2)

ລຳ: ຂາ

ລະແມ່ນວ່າ	ຂາຢູ່ນ້ຳ	ແມ່ນເຄື່ອງຫາປາ
	ຕາມຕຳລາ	ໄມ້ຊາງໄຜ່ບ້ານ
	ຈັກຕອກສານ	ກິນທຸບປາກຖີ
	ງາບໍ່ມີ	ປາກຫວາປ່າງສ່າງ
	ເອົາໄມ້ກ່າງ	ຍັດໃສ່ທາງໃນ
	ລາກລົງໄປ	ແຊ່ໄວ້ໃນນ້ຳ
	ແລງເຊົ້າຢາມ	ຮີບດຶງໄວວາ
	ກຸ້ງປູປາ	ແລ່ນອອກບໍ່ທັນ
	ນອນກອງກັນ	ດື່ມຕາຍດ່າວໆ
	ດ່າວໆ	ກະດື່ມຕາຍດ່າວ

ຮູບແລະປະຫວັດຜູ້ຂຽນ

ຊື່: ເຈືອງ

ນາມສະກຸນ: ທອງສະຫວັນ

ອາຍຸ: 66 ປີ

ອາຊີບ: ພະນັກງານບໍານານ

ເຫດຜົນການຂຽນຫົວຂໍ້ນີ້:

ເພາະວ່າຂາແມ່ນອຸປະກອນຊະນິດໜຶ່ງຢູ່ອ່າຕາຍາຍໄດ້ໃຊ້
ຫາບູຫາປາມາແຕ່ສະໄໝບູຮານນານແລ້ວມາຮອດປັດຈຸບັນເພິ່ນຍັງນຳ
ໃຊ້ກັນຢູ່. ເຫດຜົນການຂຽນຫົວຂໍ້ນີ້ຂຶ້ນມາແມ່ນຢາກໃຫ້ບັນດານັກ
ອຸຍນັກຮຽນຮູ້ຈັກການເຮັດຂາ ແລະວິທີການນຳໃຊ້ເພື່ອເອົາໄວ້ໃຊ້ເຂົ້າ
ຊີວິດປະຈຳວັນອີກດ້ວຍ.

